

ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಟಿನ್ ರೆಕ್ಸಿನ ಕರ್ನಾಡ್ ಹೋಗಿದೆ' ಅಂದಿದ್ದು. ಅವು ಹೇಳೋ ಸ್ಟೆಲ್ ನೋಡಿ ನನ್ನೆ ಲೀಲಾನ ಗಂಡ ಮಾರ್ಟಿನ್? ಅಥವಾ ರೆಕ್ಸಿನಾ? ಅಂತಾ ಡೌಟ್ ಬಂದು ಬಿಡೋದು.

ತಾಳವಾಡಿ ಸೈದಿನ ಮಾದೇಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ ಮೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕು. ಅವು ನಾನು ಇಬ್ಬೂ ನಮ್ ಸೈಡ್ ಕನ್ನಡ ಬೆಸ್, ನಿಮ್ ಸೈಡ್ ಕನ್ನಡ ಬೆಸ್ ಅಂತಾ ದಿನಾ ಜಗಳ ಆದ್ವಿತ್ತಿ. ಚಪಾತಿ ಮಗುಚೋ ಕೈ ಇರುತ್ತಲ್ಲಾ ಅದನ್ನ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಕಡೆ ಚುಚ್ಚಿ ಅಂತೀವಿ. ಆದ್ರೆ ಮಾದೇಸ್ವಾಮಿ ಚುಚ್ಚಿಗವನ್ನು ಹಲ್ಲಾ ಅಂತಿದ್ದ. ನಾನು 'ಏನ್ ಹಲ್ಲಾನೋ' ಅಂತಾ ಅಣಿಸೋದು, ಅವ 'ಚುಚ್ಚಿಗಾ ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಕ್ಕಿ?' ಅಂತ ಬೈಯೋದು. 'ನಿಮ್ ಕಡೆ ಕನ್ನಡ ಸರಿ ಇಲ್ಲವ' ಅಂತಾ ನಾನು, 'ಹೂ ಕಣ್ ಯೋಳಿ, ನಿಮ್ಮೇ ಸರಿ ಇಲ್ಲ' ಅಂತಾ ಅವು ದಿನಾ ಜಗಳ.

ಒಂದ್ ಸಲಿ ನಾ ಕೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡು ನನ್ ಟಿ.ವಿ.ಎಸ್.ನ ಷೆಡ್‌ಗೆ ನಿಲ್ಲೋಣ ಅಂತಾ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ತೆಲುಗು ಮಾತಾಡೋ ಜಯಾ ನಾಯ್ಡು ಮುಗುಳುನಗುತ್ತ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕೂತಿದ್ದ. ನಾ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವರು ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ 'ರೇಣುಕಾ ಹಾವು ಹಾವು' ಅಂತಾ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದ್ದು. ಮೊದ್ಲೆ ಹಾವು ಅಂದ್ರೆ ನಂಗೆ ತಲೆ ಮೇಲಿಂದ ಒಂದು ಚೊಂಬು ತಣ್ಣನೆ ನೀರನ್ನ ಹೊಯ್ಯಿಂಗೆ ಭಾಸ ಆಗುತ್ತೆ. ಹಾವು ಅನ್ನೋ ಶಬ್ದ ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ? ನಾ ಗಾಡಿ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು, ಅಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಟರ್ನ್ ಅಂತ ನೆಗೆದೆ. ದೂರ ನಿಂತು 'ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ' ಅಂತಾ ಸುತ್ತಾ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ಅವು 'ಅಲ್ಲಿ! ಅಲ್ಲಿ!' ಅಂದ್ರು. ಊಹಾಃ ಏನೂ ಕಾಣ್ಲಿಲ್ಲ. 'ಎಲ್ಲಿ?' ಅಂದ್ರೆ, 'ಅಲ್ಲೋಡಿ, ನಿಮ್ ಮೇಲೆ ನುಗ್ ಬಿಡ್ತಿತ್ತು ಈಗ'. ನೋಡ್ವೀನಿ, ಒಂದು ಸೋಣಕಲು ಹಸು. ಹುಲ್ಲು ಮೇಯ್ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬರ್ತಾ ಇತ್ತು. ಥತ್! ನಾ ಕನ್ನಡ ಹಾವು ಅನ್ನಂಡ್ರೆ ಅದು ತೆಲುಗಿನ ಆವು. ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ನನ್ ಗಾಡಿಯ ಕನ್ನಡಿ ಒಡೆದು, ಹ್ಯಾಂಡಲ್ಲು ಸೊಟ್ಟ ಮೂತಿ ಮಾಡಿ ಮಲಗಲು ಈ ತೆಲುಗಿನ ಆವೆ ಕಾರಣ.

ನಾನೋ ಕನ್ನಡ ಹುಡ್ಡಿ. ಆದ್ರೆ ನನ್ ಕೆಲ್ಲ ಏನು ಗೊತ್ತಾ? ತಮಿಳು ಸ್ವ ಸಹಾಯ ಸಂಘಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನ ಚೆಕ್ ಮಾಡೋದು! ಸೋ ಫನ್ನಿ ಅಲ್ಲಾ? ತಮಿಳು ಗಂಧಾನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಬುಕ್ಸ್ ಹೇಗೆ ಚೆಕ್ ಮಾಡ್ವಿ? ಆಗ ಅಪ್ಪಟ ತಮಿಳಿಗ ನಮ್ ತಿರುಮುರುಗನ್ ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂದ್ರೆ, ನಾ ಈಗ ತಮಿಳು ಮಾತನಾಡಲು, ಸ್ವಲ್ಪ ಬರೆಯಲು ಕಲಿತೀನಿ ಅಂದ್ರೆ ಅವರೇ ಕಾರಣ. ನಾ ಅಪ್ಪಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ನಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದೆ ಅವರು ತಮಿಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡೋರು. ಕೇಳೋರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಮಜಾ. ನಾವಿಬ್ಬು ಹೆಂಗ್ ಮಾತಾಡ್ವಿತ್ತಿ ಅಂತ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಕೇಳಿ.

'ಎನ್ನಾ ರೇಣುಕಾ ಟಿಪ್ಪಿನ್ ಆಯಿಚಾ?'

'ಹೂಂ ಸಾರ್, ಆಯ್ತು. ಇವತ್ ಏನ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ?'

'ಇನ್ನಿಕಾ? ಬೆಜಲಟ್ಟಿಲಾ ಒರು ಟ್ರೈನಿಂಗ್

ಇರುಕ್ಕು ನೀಂಗೆ ವರ್ರಿಂಗಳಾ?'

'ಬರ್ತೀನಿ ತಡಿರಿ ಸಾರ್. ನಾನು ಆ ಕಡೆನೆ ಸಂಘ ಬುಕ್ಸ್ ಆಡಿಟ್‌ಗೆ ಬರ್ಬೇಕು.'

'ಆಮಾ? ನೀಂಗೆ ಯಾನ್ಯೆ ಪಾರ್ತಿಕ್ಟಿಂಗ್‌ಳಾ ಅಂಗೆ ರುಂಬಾ ಯಾನ್ಯೆ ಪಾಕಲಾ.'

'ಹೌದಾ, ನಂಗೆ ಆನೆ ನೋಡೋದು ಅಂದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ನಡಿರಿ ಹೋಗೋಣ.'

ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರೋರಿಗೆ ಒಂದ್ ಕಾಮಿಡಿ ಸೀನ್ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಆಗಿ ಫುಲ್ ನಗುವಿನ ಬುಗ್ಗೆ.

ನಾವಿದ್ದದ್ದು ತಮಿಳುನಾಡು ಕರ್ನಾಟಕ ಬಾರ್ಡರ್ ಏರಿಯಾ. ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆನೂ ಆಡೋರು. ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗ ಮತ್ತು ಬಡಗ ಜನಾಂಗದವರು ಇರೋದಿಂದ ಸೋಲಿಗ ಭಾಷೆ, ಬಡಗ ಭಾಷೆನೂ ಜನ ಆಡೋರು. ಯಾವ್ಲೇ ಭಾಷೆ ಆಡ್ವಿ, ಬರವಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಮಿಳಲ್ಲಿ ಇರೋದು. ನಮ್ ಕೆಲ್ಲ ಸಮಾಜಸೇವೆ ಅಂದ್ರೆ, ಸ್ವ ಸಹಾಯ ಸಂಘಗಳನ್ನು, ಜಲಾನಯನ ಸಂಘಗಳನ್ನ ರಚಿಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡೋದು. ನಾವು ಪ್ರೈಫೆಷನಲ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್. ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಷೆ, ಜಾತಿ

**ವೀರಪ್ಪನ್ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಆ ಜಾಗ;
ಅರೆಪಾಳ್ಯಂ ಅನ್ನುವ ಪುಟ್ಟ
ಊರು. ದಿಂಬಂ ಹತ್ರಾ ಇರೋ
ಊರು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಎನ್.ಜಿ.ಬಿ.
ಅಂದ್ರೆ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆ,
ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ.**

ಯಾವ್ನೂ ನಿಮ್ಮೆ ಬೇಲಿ ಆಗಬಾರದು, ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಕ್ಕಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಾದ್ರು ನಿವು ಅವುಲ್ ಬದಲಾವಣೆ ತರ್ಬೇಕು ಅಂತಾ ಹೇಳಿದಿಂದ ಭಾಷೆ, ಜಾತಿ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಟಚ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ತಮಿಳುಭಾಷೆ ಬರವಣಿಗೆ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳು ಅಪ್ಪಟ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಲು ತುಂಬಾ ಖುಷಿ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಸೋಲಿಗರೇ ತುಂಬಿರುವ ಬೆಜಲಟ್ಟಿ, ದಿಂಬಂ ಊರುಗಳು ಥೇಟ್ ಸ್ವರ್ಗ. ದಚ್ಚಾರಣ್ಣದ ಮದ್ದೆ ಇರೋ ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗ ಭಾಷೆಯೇ ಮಾತೃಭಾಷೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಂದ್ರೆ ದೇವನಾಥಪುರಂ, ಓಡಮಂದೈ, ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಡಗ ಜನಾಂಗದ ಬಡಗ ಭಾಷೆ. ದಿನಾ ಒಂಥರ ಊರು, ದಿನಾ ಒಂಥರಾ ಭಾಷೆ, ಒಂದೊಂದು ತರದ ಊಟ, ಪ್ರತಿದಿನ ಮೀಟಿಂಗು, ಟ್ರೈನಿಂಗು, ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಫೈಂಡ್ಸ್, ಜೊತೆ ಮಾತು ನಗು.

ನನ್ನ ಕೊಲಿಂಗ್ ಮಾದೇಸ್ವಾಮಿಗೂ ನನ್ನ ತರ ತಮಿಳು ತೆಲುಗು ಕಲಿಯೋ ಹುಚ್ಚು. ಅರ್ಧಮರ್ಧ ತಮಿಳು ಕಲೀತಿದ್ದು. ಒಂದ್ ಸರಿ, ಸಂಘ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇವು ಜನಗಳಿಗೆ 'ನಾ ಕೊಂಚ ನೇರಂ ತೊಂಗಪೋರೆ' ಅಂದಿದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿರೋರು

ನಗೋಕೆ ಸ್ವಾರ್ತ್ ಮಾಡಿದಾರೆ. 'ಮಲ್ಲೀನಿ ಅಂದ್ರೆ ನಗ್ವೀರಲಿ' ಅಂದ್ರೆ, 'ಸಾರ್ ತೊಂಗಪೋರೆ ಅಂದ್ರೆ ನೇಣ್ ಹಾಕೋತೀನಿ ಅಂತ ಅರ್ಥ ಆಗುತ್ತೆ. ತೊಂಗ ಪೋರೆ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕು' ಅಂದ್ರಂತೆ. ಆಗಿನಿಂದ ಮಾದೇಸ್ವಾಮಿಗ ರಾತ್ರಿಯಾದ್ರೆ ಸಾಕು 'ತೊಂಗಪೋರಿಂಗಳಾ?' ಅಂತಾ ಕೇಳಿ ನಗ್ತಾ ಇದ್ದಿ.

ನಂತ್ರ ನಾ ಬಂದದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರ್ಡರ್ ಏರಿಯಾಗೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ದಾವಣಗೆರೆ ಮೂರೂ ಜಿಲ್ಲೆ ಸೇರೋ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಭೂಮಿ. ಇಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯರಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮಂಗಳೂರಿನ ಡೆನಿಸ್ ಡೆಮಿಲ್ಲೋ ಮತ್ತು ಶರಲ್ ಸಿಕ್ಟೇರಾ ಇವರಿಬ್ಬರ ಮಂಗಳೂರು ಭಾಷೆಯಂತೂ ಅಬ್ಬಾ! ಶರಲ್ ಹೇಳಿದ್ದದ್ದು ಹೀಗೆ - 'ಅವರ ಮನೇಲಿ ಜೋರು ಜಗಳ ಆಗಿ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಕೂಗ್ತಾ ಇದ್ದು ಮೇಡಂ' ಅಂದ್ರೆ, ನಾನು 'ಯಾರನ್ನ ಕೂಗಿದ್ದು? ನಿಮ್ಮನ್ ಕೂಗಿದ್ದೇನೀ?' ಅಂದ್ರೆ, 'ಅಯ್ಯೋ! ಕೂಗೋದು ಅಂದ್ರೆ ಅಳೋದು ಮೇಡಂ' ಅನ್ನೋರು. ನಮ್ಮ ಒರಟು ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಅವರ ಸ್ಕೂತ್ ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆ ಜೋಕ್ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಕನ್ನಡವಂತೂ ತುಂಬಾ ಒರಟು. ಜೊತೆಗೆ ತೆಲುಗು ಪ್ರಭಾವ ಜಾಸ್ತಿ. ಮನೆ ಓನರ್ ಹುಡುಗ 'ಆಂಟಿ... ಅಮ್ಮಾ ಹೇಳಿದ್ದು, ಮಂಚಿ ನೂಣೆ ಕೊಡು ಆಂಟಿ... ಅಮ್ಮಾ ಹೇಳಿದ್ದು, ಪೆರುಗು ಕೊಡು' ಅಂತಾ ಬರ್ತಿದ್ದ. 'ಯಪ್ಪಾ ಏನಿದು' ಅಂತಾ ಮತ್ತೆ ಅವರ್ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ್ ಅಮ್ಮನ್ ಕೇಳಿ ಅಮೇಲೆ ಸಾಮಾನು ಕಳಿಸಿ ಕೊಡ್ವೇಕಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾತಾಡ್ವಿತ್ತಾ ಅಂದ್ರೆ, ನಮ್ಮಾತ್ರ (ಗಂಡ) ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ವಾನೆ ಈಗ್ ಬರ್ತಾನೆ. ನಮ್ ಅವ್ವ ರೊಟ್ಟಿ ಬಡೀಲಿಕ್ಕತ್ತಾಳೆ. ಅಪ್ಪ ಡ್ಯೂಟಿಗ್ ಹೋಗ್ವಾನೆ ತರೀಕೆರೆಯಿಂದ ರಜೆ ಕಳೆಯಲು ಬಂದ ಅಕ್ಕನ ಮಕ್ಕು ಗಾಬ್ರಿಯಿಂದ, 'ಆಂಟಿ, ಅವು ಅವರ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂಗೆ ಅವು ಇವು ಅಂತಾರೆ!' ಅಂತಾ ವಿಶ್ವದ ಯಾವ್ಲೋ ಅದ್ಭುತ ನೋಡಿದ ರೀತಿ ನನಗೆ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸೋರು. ನಮ್ ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡೋ ರಾಫವೇಂದ್ರನಿಗೆ 'ಏನ್ ಜನಾನಪಾ ನೀವು. ದೊಡ್ಡೋರಿಗೆ ಬಂದ, ಹೋದ ಅಂತೀರಲ್ಲ' ಅಂದ್ರೆ, ಅವು ನನ್ ಕನ್ನಡ ಅಣಿಸೋನು. ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಕಡೆ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ರೆ 'ಅಮ್ಮ ಬಂತು ಹೋತು, ಅಪ್ಪ ಐತೆ ಈ ಥರ ಅಂತೀವಿ. ನಿವ್ ಬಂತು ಹೋತು ಅಂತೀರಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇಟರ್ ಬಿಡಿ ಮೇಡಂ, ಅಲ್ಲಾ ಬಂತು ಹೋತು ಅಂತೀರಲಿ! ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಏನ್ ದನಗಳಾ' ಅಂತಾ ನನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ ನನ್ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಬಳ್ಳಾರಿ ಟ್ರಿಪ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದು ಇಳಿದದ್ದು ಸೀದಾ ತಿರುಳ್ಕನ್ನಡ ಸೀಮೆಯಾದ ಕೊಪ್ಪಳಕ್ಕೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡ ಅಂತೂ ಅಪ್ಪಟ ಕನ್ನಡ. ಹಿಂದಿ ಮಿಕ್ಸ್ ಇರ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರ್ತು ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೇರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ ಮನೆ ಓನರ್ 'ನಳ ಬಂದ್ ಮಾಡ್ವಿ, ಜಾಲೂ ಮಾಡ್ವಿ' ಅಂದ್ರೆ, ಮೊದಮೊದಲು ಅರ್ಥಾನೇ ಆಗ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಹರ್ಯಾಂಗ (ಮುಂಜಾನೆ) ಎದ್ದು ಕೆಲ್ಲ ಚಾಲೂ